

ronsana

REVISTA DE FORMACION E INFORMACION LOCAL

SANTA EULALIA DE RONSANA

SEPTIEMBRE DE 1969

EDITORIAL

Un periòdic, en un poble, és exponent de la seva vida. En ell es reflexen els diversos fets, actituds, punts de vista sobre les qüestions que interessin. És el mirall de la vida d'un poble. Per això és difícil que la imatge representada agradi a tothom. Per això és difícil captar-hi el que de més positiu hi hagi en el poble, i per això és també difícil filtrar el que pugui causar un destorb a la vida del poble.

Som conscients que el periòdic ha de assimilar i captar els elements que serveixin a la formació a través d'una millor informació. Aquesta serà sempre limitada a aconteixements locals. Però malgrat sigui així, deurà ensenyar el que de bo se'n pugui treure de la vida del poble per a millorar criteris, o per ajudar a canviar actituds.

I com que en un poble, per petit que sigui, a diversitat d'habitants hi correspondrà diversitat de criteris, caldrà aprendre a respectar-los. Cada criteri és fruit d'una persona que té tots els drets per a ser respectada. El que és personal, mentre no sigui res antisocial, mereix el respecte de tots.

Cal afegir, doncs, respecte d'això, que el PLURALISME és un fet i per tant cal respectar-lo com a conseqüència de la riquesa plural de persones. Mitjançant aquest pluralisme ens podem enriquir tots. Però el pluralisme d'opinions, criteris i actituds té raó d'ésser i de ser respectat, si és social i constructiu.

Hem de bandejar tot el que no sigui constructiu; el que sigui crítica sense ponderació; fill de la immaduresa, del prejudici, de l'apassionament. El que sigui conseqüència d'això, no té dret a demanar cap respecte i atenció. No cap en una societat ben formada. Que se'n facin càrrec els que se'n hagin de fer càrrec.

¿ES POT CRITICAR?

La missió de la crítica es va veient cada vegada més necessària en la societat moderna. Hem d'admetre que davant de la crítica hi ha encara una actitud de reserva i temor. Però cal sostreure's aquesta posició: la crítica es justifica i es necessita perquè té una funció eminentment educadora.

NO CONFONGUEM

No confonguem crítica i critiquejar. Fer crítica és estudiar la realitat d'un pensament, d'una acció, d'una actitud i ressaltar-hi els valors positius i els desvalors: és fer veure a tothom el que no es veuria sense l'ajuda de la crítica: el bé i el mal que hi ha en una acció concreta.

El critiquejar és la cosa vulgar de posar en solfa la manera de ser dels altres, simplement perquè no ens ha agradat el que diuen o fan. No és una actitud neta, ni positiva.

ÉS FACIL FER CRÍTICA?

És fàcil critiquejar. No és fàcil fer crítica. Hi ha qui confon el fer crítica amb el dir coses sense fonament i sense proves, creient que ja se'ls contradirà i així ressaltarà més la veritat.

Críticar exigeix un aprofundir en la realitat. Exigeix una sinceritat envers un mateix; un no deixar-se endur ni per prejudicis, ni apassionaments, sinó per l'exclusiu amor a la veritat.

I per amor a la veritat hem d'admetre els valors positius que porta tota actitud humana. No hi ha cap acte humà exempt d'elements bons. El crític no podrà deixar de veure els aspectes bons, com també veure els aspectes no bons, que tampoc existeix cap actitud humana que sigui perfecte i, per tant, no criticable.

LA SOCIETAT NECESSITA LA CRÍTICA

L'exercici de la crítica és necessari a tota societat. Podem dir que la crítica desinfecta els actes humans treient d'ells el verí i l'equívoc que hi pugui haver-hi i posant a la llum pública el que de millor o pitjor tinguin.

Les societats són més fortes, quan més siguin capaces d'acceptar sense que tot trontolli, l'exercici de la crítica. Això vol dir que la crítica, no solament té una funció de vigilància en les funcions socials, sinó que ensenya a no tancar-se en els límits de coneixements individuals, a l'hora de realitzar actes que tenen una repercussió més enllà de l'individu. L'adagi: «Hi veuen més quatre ulls que dos», demana l'acceptació de la crítica dels nostres actes, sobretot dels públics. És així com coneixem millor aquests mateixos actes i les seves conseqüències.

La crítica exerceix una funció social imprescindible. Cal que l'acceptem. Això ajudarà a tots: a crítics i a criticats.

Però deixem en bon lloc l'art de la crítica. No confonguem criticar i critiquejar. I fem crítica aprofundint en l'estudi sincer de la realitat.

Tomàs Vergés